द्रह्यत् *Adv.* fest, tüchtig, ordentlich.

1. **द्रा**, **द्रांति** laufen, eilen. *Caus.* **द्रापयति** laufen machen. *Intens.* **दरिद्रांति** arm sein (*eig.* herum laufen). **वि** auseinander, davon laufen.

2. **द्रा**, **द्रांति**, **द्रायते** schlafen. **नि** *Act. Med.* einschlafen, schlafen; *Partic.* **निद्राण** *u.* **निद्रित** eingeschlafen, schlafend.

द्राक् *Adv.* eiligst, stracks.

द्राक्ष aus Weintrauben bereitet.

द्राक्षा *f.* Weinstock, Weintraube.

द्राक्ष *s.* **दर्श्**.

द्राघय्, **°यति** verlängern, hinziehen.

द्राघिमन् *m.* Länge.

द्राघिष्ठ *u.* **द्राघीयस्** *Superl. u. Compar. zu* **दीर्घ**.

द्राघ्मन् *m.* Länge.

द्राघ्मा (*Instr. adv.*) in die Länge.

1. **द्रापि** *m.* Mantel, Kleid.

2. **द्रापि** laufen machend.

द्रावण *dass.*, in die Flucht schlagend; *n.* das Laufen machen, in die Flucht jagen.

द्रावयत्सख den Reiter beschwingend (*eig.* den Freund laufen machend).

द्रावयित्नु schmelzend.

द्राविड, *f.* **ई** dravidisch; Dravide, -in; *m. Sgl. auch N. des Landes, Pl. des Volkes der D.*

1. **द्रु**, **द्रवति** (**°ते**) laufen, eilen, losgehen auf (*Acc.*); zerfliefsen, schmelzen (*auch übertr.*). *p.p.* **द्रुत** *s. bes.* — *Caus.* **द्रावयति** (**°ते**) laufen machen, verscheuchen, zum Fliefsen bringen, schmelzen (*auch übertr.*). **अति** vorbeieilen an (*Acc.*). **अधि** laufen auf *o.* nach (*Acc.*), besteigen. **अनु** jemd. (*Acc.*) nachlaufen, verfolgen, begleiten; etw. durchlaufen, rasch hersagen. **अभि** laufen, eilen zu, losgehen auf (*Acc.*). **आ** herbeilaufen, eilen zu (*Acc.*). **समा** (zusammen) laufen, losfahren auf (*Acc.*). **उप** *u.* **समुप** herbeieilen, losstürzen auf (*Acc.*). **प्र** vorwärts eilen, hinlaufen zu, losstürzen auf (*Acc.*). **वि** auseinander laufen, fliehen, bersten, schmelzen. *p.p.* **विद्रुत** auseinander gelaufen, geflohen; zerfahren, zerstreut (*übertr.*). *Caus.* verscheuchen, verjagen. **सम्** zusammenlaufen.

2. **द्रु** *m. n.* Baum *o.* Ast, Holz, Holzgerät.

द्रुघ (*s.* 1. **द्रुह्**) *n.* Schädigung, Beleidigung, Übelthat, Sünde.

द्रुघण *m.* Holzkeule (*eig.* -schläger).

द्रुघ्री *f.* Holzaxt (*eig.* -schlägerin).

द्रुत (*s.* 1. **द्रु**) gelaufen, geflohen; schnell, rasch; geschmolzen, flüssig. *n.* **द्रुतम्** *adv.* eilig, rasch; *Compar.* **द्रुततरम्**.

द्रुतत्व *n.* das Schmelzen, Erweichen, Gerührtsein.

द्रुतपद् *n. N. eines Metrums*; *adv.* schnellen Fufses, sofort.

द्रुतविलम्बित *n. N. eines Metrums.*

द्रुति *f.* das Schmelzen, Weichwerden (*auch übertr.*).

द्रुपद *n.* Pfosten (*eig.* Holzfufs); *N. eines alten Königs.*

द्रुम *m.* Baum.

द्रुममय hölzern.

द्रुमाग्र *m. n.* Baumgipfel.

***द्रुमामय** *m.* Gummi, Harz.

द्रुमाय्, **°यते** als Baum gelten.

द्रुवय *m.* Holzbehälter.

1. **द्रुह्**, **द्रुह्यति** (**°ते**) schädigen, nachstellen (*Dat., Gen., Acc. o. Loc.*), *auszustechen suchen; *p.p.* **द्रुग्ध** *act., n. pass. impers., s. auch bes.* **अभि** schädigen (*Acc. o. Dat.*); *p.p.* **अभिद्रुग्ध** *act. u. pass.*

2. **द्रुह्** (*Nom.* **ध्रुक्**) schädigend, befeindend (*Gen. o.* —°); *m. f.* Schädiger, Feind; Unhold, -in; *f.* Schädigung, Nachstellung, Kränkung.

द्रुहिण *m. Bein. Brahma's, Vishṇu's o. Çiva's.*

द्रुह्वन् *m. f.* schädigend; Feind, -in.

द्रुह्यु *m. Pl. Volksname.*

द्रुह्वन् arglistig, kränkend.

द्रू, **द्रूणाति** schleudern.

द्रेका *f. N. einer Pflanze.*

द्रोग्धर् *m.* Schädiger, Feind.

द्रोग्धव्य zu schädigen (*impers.*).

द्रोघ arglistig, kränkend.

द्रोण *m. n.* Trog, Kufe, *ein best. Hohl-